

SCHEIDSRECHTERS PRAAT: De beuk van Van Bommel en het dilemma van de inkijkhoek

Een voetbalduel beoordelen is topsport in een split-second. Het is een constant proces van **zien, denken en handelen**. De VAR is destijds in het voetbal getreden om scheidsrechters te helpen een goede keuze te maken bij het beoordelen van zo'n duel. Maar de praktijk is weerbarstig. Uiteindelijk oordeelt de scheidsrechter nog altijd individueel, midden in de hectiek, puur vanuit zijn eigen gezichtsveld op dat ene moment.

Tijdens de recente kraker tussen **Ajax en PSV** zagen we hier een perfect en veelbesproken voorbeeld van. Het moment in de tachtigste minuut tussen **Ruben van Bommel en Aaron Bouwman** deed heel voetbalminnend Nederland opschrikken.

Mijn eigen 'Oei-moment'

Ik moet eerlijk zijn: bij de herhalingen op tv dacht ik meteen **OEI**. Dat ziet er niet best uit. Maar direct daarna bekwam ik een gevoel van twijfel en zat ik met een dilemma. Ik had de aanleiding van het duel namelijk niet live gezien, en ook de hele voorfase had ik in eerste instantie gemist.

En dat bracht me bij de belangrijkste vraag die we als voetballiefhebbers veel te weinig stellen: **Had de scheidsrechter dit vanuit zijn positie überhaupt wel kunnen zien?**

De blinde vlek op het veld

Als kijker op de bank word je verwend met herhalingen vanuit verschillende hoeken, vertraagd in slow-motion. Maar de realiteit van scheidsrechter Sander van der Eijk op het veld is totaal anders. Voetbal is een flits sport. Terwijl de camera al focust op de naderende botsing, volgt de scheidsrechter vaak nog de baan van de bal of een voorliggende loopactie.

Als je de voorfase mist — de opbouw van de snelheid, de intentie van de spelers, of wie er als eerste springt — dan mis je de cruciale context. De scheidsrechter moet het doen met het flitsmoment van de impact. Als er op dat exacte moment net twee spelers in zijn gezichtsveld lopen, raakt zijn inkijkhoek gemaskeerd. Wat op tv een overduidelijke rode kaart lijkt, kan vanaf de grasmat ogen als een ongelukkige, onbesuisde botsing in de lucht. Goed voor geel, dacht de arbiter op het veld.

Kijken met een andere bril

Inmiddels heeft de arbitragecommissie uitgesproken dat rood hier op zijn plaats was en dat de VAR had moeten ingrijpen. Over het eindoordeel hoeven we dus niet meer te discussiëren. Waar ik wél over ga, is hoe we naar de man in het zwart kijken.

Laten we stoppen met arbiters direct af te serveren op basis van de perfecte tv-regie. De volgende keer dat er een discutabel moment voorbijkomt, kijk ik niet alleen naar de overtreding zelf. Ik kijk anders. Ik zoek naar de positie van de arbiter. Want de grote vraag blijft altijd: *wat was zijn inkijkhoek van het moment?*

Gr. Ton tofsport.nl